

[Ole Henriksen]

problemer, er dem, der står for at skulle på efterårsferie i den kommende uge. De bliver måske klemte, men man kan selvfølgelig heller ikke forvente, at en konflikt ikke betyder, at nogle kommer i klemme; det ligger jo i alle konflikter. Men livstruende er det ikke.

»Livstruende« eller »samfundshensyn« bruges om alle indgreb her. Det er blevet brugt i Falckkonflikten. Det har været brugt vedrørende lægerne osv. med forskellige motiveringer. De eneste, der gik fri i denne omgang, var vagtmandskabet og kustoderne, for det havde ikke livstruende karakter. Det forstår jeg godt at man ikke rigtig kunne få sig selv til at bruge som argumentation.

Af forhandlingerne i forligsinstitutionen – jeg skal ikke blande mig i dem i øvrigt, for det er da rigtigt, som ministeren citerede, at der ikke kan refereres fra dem – fremgår det f.eks., at det, som har været det springende punkt, er rådighedsvagten og betalingen for den. Det er helt klart fremgået af udvalgsarbejdet, at sømænd på Bornholmsruten kan komme til at arbejde eller være om bord i dobbelt så mange timer, som de bliver aflønnet for. Altså: man kan sagtens være der i 24 timer og så kun få løn for de 12 af timerne, men man er tvunget til at være om bord, og det er den eneste indenrigsfærgefart, der har den ordning. Så må man forstå, at sømændene reagerer over for, at man overhovedet ikke imødekommer deres krav om kompensation for denne rådighedsvagt på skibene.

Kigger vi på Bornholmstrafikkens overenskomstkrav, og kigger vi på teksten i mæglingsforslaget fra forligsmanden, er ordlyden nøjagtig den samme. Det vil sige, at man har fulgt arbejdsgiveren på dette meget væsentlige område, som egentlig er brudfladen, 100 pct., til det mindste komma. Så kan man spørge sig selv: hvad har den forligsmand egentlig lavet? Hvad er der blevet forhandlet om på dette meget væsentlige punkt? Der er ikke blevet lavet noget, for vi har selvfølgelig Folketinget i baghånden til at ordne det. Vi har også lovgivningen, der kan træde ind i sidste fase og ordne det. Det er ikke noget nyt herinde i Folketinget, at man behandler den svageste part i overenskomstforhandlingerne på denne måde.

Vi kan i SF godt støtte, at man arbejder videre med at få matroserne på Bornholms-

trafikken til at gå i forhandling om at overgå til tjenestemandsansættelse. Det synes vi for så vidt er en udmærket idé. Det, jeg mener er problematisk, er, at her indgår man en firårig overenskomst, og ministeren har godt nok svaret, at denne overenskomst ikke er til hinder for, at man i perioden overgår til at blive tjenestemand på Bornholmstrafikken. Men det fremgår også, at det bliver på uændrede løn- og arbejdsvilkår, og så har man faktisk låst denne situation fast i de næste fire år. Ministeren er bekendt med, hvordan organisationerne forholder sig indbyrdes til det spørgsmål.

Så kan man ikke komme her og sige, at man vil fremme den sag mest muligt. Det er jo en sæbeboble, og den bliver ikke til noget som helst; det ved ministeren også godt. Man må nok sige, at næste gang der er overenskomstforhandlinger på Bornholmstrafikken, er vi formentlig ikke nået et skridt videre i disse forhandlinger om tjenestemandsansættelse, og vi står så også over for en ny livstruende konflikt, og så kan vi gentage hele spillet én gang til.

Med de bemærkninger, vi har fremsat i betænkningen, og dem, jeg har fremført her, vil SF ved tredje behandling stemme imod indgrebet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Berlau har bedt om en kort bemærkning. Var det i tilslutning til hr. Ole Henriksens indlæg?

Berlau (FK):

Nej!

Første næstformand (Knud Østergaard):

Så må jeg henvise til, at man melder sig som privatist.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

For at der ikke skal være tvivl om begrundelsen for indgrebet ved det her lovforslag: når hr. Ole Henriksen fra SF i hele sin argumentation står og dokumenterer, at der ikke er noget livstruende i sagen, så vil jeg give hr. Ole Henriksen ret, det er der ikke. Det er for øvrigt heller ikke baggrunden for lovforslagets fremsættelse.